

Zwei Druiden
messen ihre Kräfte.

STONE HENGE

Ein Spiel von Reiner Knizia.

Stonehenge

Hij die de kring van stenen
beheerst, zal de Meester zijn.

Blatz, 1993

KNIZIA Reiner

2 spelers vanaf 10 jaar

± 30 minuten

De kring van stenen van Stonehenge

Dertig stenen blokken en een raadsel

Reusachtige rotsblokken reiken naar de hemel in de kale vlakte van Salisbury (in het graafschap Wiltshire in Zuid-Engeland). De rotsblokken zijn verbonden door dakverbindingen die samen een kring vormen met een doormeter van 30 meter.

Twee druïden meten hun krachten

Spelidee en speldoel

Stelt u voor dat u zich op de geheimzinnige cultplaats Stonehenge bevindt. Het is een donkere nacht, de nacht van de zomerzonnwende in het jaar 395 voor Christus. Het is uw nacht, want u bent hierheen gekomen om meester van alle Druïden te worden (druïde = heidense priester van de Kelten, zowel ziener als rechter).

De strijd begint. Met de eerste zonnestrallen verschijnen geheimzinnige lijnen op de bodem. In de snijpunten van de lijnen worden de magische krachten van de druïden versterkt.

Omdat alleen diegene meester wordt, die de grootste toverkracht bezit, moet u verstandig en vooruitziend uw druïdenstenen op deze snijpunten neerzetten. U moet uw stenen zo plaatsen dat de som van uw stenen op één lijn een hogere waarde opleveren dan de stenen van uw tegenstander. Dan beheerst men deze lijn en mag men aan het einde van deze lijn een megaliet neerzetten.

De speler die als eerste al zijn megalieten heeft geplaatst, wint het spel en wordt de nieuwe Meester.

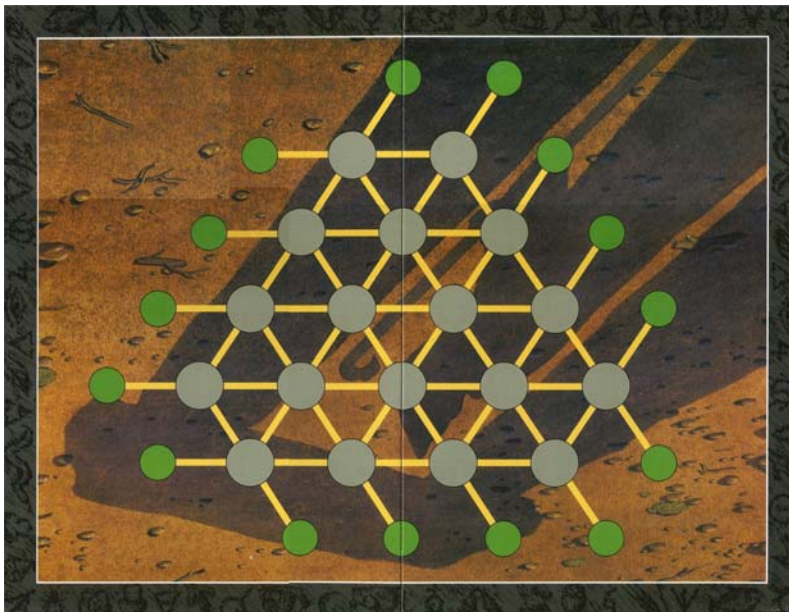
Wat hoort bij Stonehenge ?

Spelmateriaal

De speler die om de heerschappij over de stenen kring wil kampen, heeft daarvoor nodig:

⇒ **deze handleiding**

⇒ **het speelbord**

⇒ **18 druïdenstenen** (9 zwarte en 9 bruine). In elke kleur hebben ze telkens de volgende waarde: **2x één**, twee en drie en **1x vier**, vijf en zes.

⇒ **16 megalieten** (8 zwarte en 8 bruine)

Voor zonsopgang

Spelvoorbereiding

Het speelbord wordt opengelegd.

Iedere speler krijgt de druïdenstenen en de megalieten van eenzelfde kleur en legt ze open voor zich.

Er wordt overeenkomen wie begint en dan wordt er afwisselend om de macht gestreden.

De zonnestrallen tonen de weg

Spelverloop

De speler die aan de beurt is, zet telkens één van zijn druïdenstenen op een onbezet groot grijs veld. En wel zo dat men de waarde van de druïdensteen kan herkennen, dus met het cijfer naar boven. Daarbij gaat het erom tactisch tewerk gaan, want het is de bedoeling met zijn druïdenstenen de gele lijnen op het speelbord te beheersen. Deze zijn met twee tot vijf velden verschillend van lengte en dus niet allemaal even gemakkelijk te beheersen.

Wanneer beheerst men een lijn ?

- A. Als alle velden van een lijn bezet zijn en men met de waardes van zijn druïdenstenen op deze lijn een hogere som bereikt dan de tegenspeler. Als de som van de beide spelers op deze lijn gelijk is, verliest de speler die de laatste druïdensteen op deze lijn heeft geplaatst.
- B. Zeer vaak beheerst men een lijn, nog voor ze volledig met druïdenstenen is bezet. Dat is steeds het geval als de andere, zelfs met zijn hoogste nog beschikbare stenen, geen hogere som meer kan bereiken.

Voorbeeld

De speler met de bruine stenen komt op de waarde zes. De tegenstander heeft echter nog slechts drie druïdenstenen met de waardes drie, twee en één. Zelfs als hij zijn beide hoogste stenen plaatst, kan hij maar op de som van zes komen en dus dezelfde waarde bereiken die de eerste speler al heeft.

Op grond van deze gelijke stand beheerst de speler met de bruine stenen dan toch nog deze lijn.

Zodra men een lijn beheerst, zet men als opperste teken van zijn macht en sterkte één van zijn megalieten op het kleine groene veld aan het einde van deze lijn.

Als men iets over het hoofd heeft gezien of er ontstaat tijdens de speelbeurt van de tegenspeler een dergelijke mogelijkheid, dan moet men wachten tot men weer aan de beurt is. Soms kan het gebeuren dat men in een speelbeurt meerdere megalieten tegelijk kan zetten.

Wie is de druïdenmeester ?

Einde van het spel

De strijd om de macht is beslist, als één van de beide druïden zijn achtste megaliet heeft geplaatst. Het spel is voorbij en deze speler heeft de aanspreking 'Meester' verdient.

Overigens hoeft het spel nog niet ten einde te zijn. Speel STONEHENGE een paar maal na elkaar en schrijf na ieder spel het aantal megalieten op dat de verliezer nog over heeft.

De speler die na een aantal spelletjes in totaal de minste megalieten over heeft, is de ware Meester.

Bovendien kan je STONEHENGE ook eens met verdeckte druïdenstenen spelen. De spelregels blijven dezelfde maar nu houden de spelers hun druïdenstenen geheim en leggen ze verdeckt op de grote velden. Pas wanneer een lijn geheel met druïdenstenen is bezet, worden de stenen op deze lijn omgedraaid door de speler die de laatste steen op deze lijn heeft geplaatst. Eens zien wie dan, zoals een echte druïde, de beste helderziende is en zijn stenen het verstandigst heeft geplaatst.

De strijd kan beginnen. Bewijs dat je de ware Meester bent.

Een mysterieuze plaats

Stonehenge en zijn geschiedenis

Er straalt een merkwaardige kracht uit van deze mysterieuze plek. Men vraagt zich af: "Wat is hier gebeurd?".

Ook de wetenschappers kunnen dit mysterie niet doorgronden. Men weet wel dat het zeker 2000 jaar heeft geduurd vooraleer Stonehenge er zo uitzag als vandaag. En dat zich hier al in 3100 voor Christus voor het eerst mensen hebben verzameld. Maar meer weet men niet.

Bijvoorbeeld over de vraag wie deze reuzenstenen over een afstand van honderden kilometers naar hier heeft gesleept en wat de bedoeling was van de aanleg ervan.

Was het de tempel van een verdwenen volk ? Een offerplaats ? Of was het een gigantisch observatorium van de zon ? Er is veel te zeggen voor de laatste stelling. Want vanuit het midden bekeken, komt op de ochtend van de zomerzonnewende de zon precies op boven de ingang van Stonehenge. Enkel toeval?

Men heeft vele jaren geloofd dat de druïden de architecten van Stonehenge waren, die hier hun nachtelijke ontmoetingen hadden om de sterrenhemel te bestuderen. Maar nu weet men dat in hun tijd de stenen van Stonehenge al 2000 jaar op hun plaats stonden. En dat zij deze plaats gebruikt hebben voor doeleinden waarnaar we vandaag enkel kunnen raden.

Hoe zeer we ook proberen het raadsel op te lossen dat als een herfstnevel boven deze cultplaats hangt, we stoten steeds opnieuw op de beperkingen van onze verbeelding.

En zo blijft Stonehenge ons ook nu nog uitnodigen tot dromen.